

ען חמימים. דבר אחר לא מלאן, וגומר, הען - אלו ישראל, שנאמר בהם כיimi הען ימי עמי, החטא שעשו עם נבל, אל תתלה אותו בישראל, שפצעו את העגל, חשב משה שישראל עשו אותו, ואמיר למה יהו"ה יתרה אפק בעפק. אמר לו הקדוש ברוך הוא, לך רד פי שחת עמק. מיד ירד וראה עגל, דיוון של שור וחמור, שאל אותו, מי עשה אותך? אמר החמור, הערב רב אתה? אמר בשר חמורים בשרים. גם השור אמר כן. הטעמה שעלייך מזל שור, בזמן שנאמר בערב רב מזל שור, בזמן לשבט את נזמי הזבוב, ויתפרקו כל העם את נזמי הזבוב, הزادמן לשם, ווירק הכל אהרון לאש, ויצא עגל, דיוון של שור וחמור. באותו זمان צוחה רוח מקדש ואמרה, ידע שור קוגהו וחמור אבוס וחמור אבוס בעליך, ישראל לא ידע עמי לא התבונן.

ומה ראו הרשעים לעשות עגל? אלא ודאי הם היו המכשפים של פרעה, יונוס וمبرו"ס בניו, בלם, שנאמר בהם ויעשו כן המרטפים בלתייהם, וראו שלא היה בהם מפשות, וחוירו עם משה וקבעו ברית מליה, והקדוש ברוך הוא שיזודע גליות ונסתירות, שהיה יודע בהם שהם מגוזע רע, בשהיותה יורדת שכינה, נאמר בה ויטע מלך האלהים סהילן לפני העם, ומושום זה נטלו אמר לפני העם, ומושום זה קנאה בלבם, ואמרו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, כמו שהיה הולך לפניכם, ומושום זה עשו את העגל בכשופיהם, וזהו ידע שור קוגהו וכו', ישראל לא ידע כשבטים, עמי - אהרן ומשה בני עמרים - לא התבוננו. וזהו לא פלין נבלתו על הען, החטא הזה של עם נבל, לא פלין נבלתו על הען, שהם ישראל. דבר אחר לא פלין וככ' זה גור שלא

וגמר, הען אליןישראל דאתמר בהו (דף קמב ע"א) (ישעה סה כב) כיימי הען ימי עמי, חoba דעבדו עם נבל, לא תהא תליא ליה בישראל, דבר עבדו ית עגל לא חשב משה דישראל עבדו ליה, ואמר (שםות לב יא) למה יהו"ה יתרה אפק בעמק, אמר ליה קודשא בריך הוא (שם) לך רד כי שחת עמק, מיד נחית וחזא עגל דיוון דשור וחמור, שאיל ליה מאן עבד לך, אמר חמור, ערב רב (יחזקאל כג כ) אשר בשער חמורים בשרים, שור אמר נמי הבי, טבעת דעתה מזל שור בזמנא דאתمر בערב רב (שםות לב ג) ויתפרקו כל העם את נזמי הזבוב, איזדמנת פמן, וארמי כל העם את נזמי הזבוב, פלא אהרון בנורא, ונפקת עגל לא דיוון דשור וחמור, בההוא זמנא צווחת רוח הקדש ואמרת, (ישעה א ג) ידע שור קוגהו וחמור אבוס בעליך, ישראל לא ידע עמי לא התבונן.

ורשיעיא מה חזו למעבד עגל, אלא ודאי איןון הו מבשפיין דפרעה, יונו"ס וימברו"ס בני בלם, דאתמר בהז (שםות ח ויעשו בן החרטמים בלתייהם, וחזו דלא הוה ממשו בהז, אהידשא בריך הוא יידע וקבעו ברית מליה, וקידשא בריך הוא דאיינון מגזעא גלויים וסתירין, דהוה ידע בהז דאיינון אתמר בה (שם י ט) ויטע מלך האלהים ההלך לפניהם מהנה ישראל, ולא אמר לפניהם, ויגין דא נטלו קנאה בלבייהו, ואמרו (שם לב א) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, פגונא דהזה איזיל קדרמייכו, ויגין דא עבדו ית עגל לא בחרשין הלהז, ודא אליהו ידע שור קוגהו וככ', ישראל לא ידע חרשין, עמי אהרון ומשה בני עמרים לא התבונני, ודא אליו לא פלין נבלתו על הזה של עם נבל, לא פלין נבלתו על הען, שהם ישראל.